

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Cześć urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 6. października r. b. nadać najlaskawiej plebanowi w Samborze honorowemu kanonikowi *Janowi Pawłowi Jedlińskiemu* w uznaniu jego długoletniej, pełnej zasług czynności krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 10. października b. r. nadać najlaskawiej posadę dyrektora przy centralnej dyrekcji fabryk tytoniu i urzędów zakupu tytoniu z tytułem i charakterem radcy ministeryalnego i systemizowanemi płacami dotychczasowemu wicedyrektorowi, nadradcy finansowemu *Jakubowi Merkl*.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 17. października.

W Berlinie obradują teraz — jak się dowiaduje *Bohemia* — nad *kwestją taryfy*, która nie małej jest wagi tak dla Austrii, jak i dla samego związku celnego. Jak wiadomo, rozróżnia taryfa związku celnego z małą różnicą w opłatach towary walcowane od niewalcowanych. Prusy trzymając się ściśle dosłownego brzmienia odnośnego przepisu, uważają tylko te towary za walcowane, i chcą przeto przyznać niższą opłatę tylko tym towarom, w których po stronie odwrotnej nie można rozpoznać nitki. Tymczasem wszystkie materye modne, których dostarczają berneńskie i inne wielkie fabryki austriackie, są w taki sposób walcowane, że nitka nie jest zupełnie zapilśniiona, przeto musiałyby one podług żądania Prus podlegać wyższemu oceniu towarów niewalcowanych, a w takim razie nie mogłyby w żaden sposób wytrzymać konkurencji ze związkiem celnym. Saxonia zachowywała dotąd faktycznie łagodniejszy zwyczaj, pozwalając wszystkim sukna takie wprowadzać jako walcowane, tak, że w transporcie na Lipsk do całego związku celnego opłacały one niższą taryfę celną. Ale ponieważ Prusy zaprotestowały teraz energicznie przeciw temu, potrzeba będzie stanowczo załatwić tę sprawę, i prawdopodobnie utrzyma się tem pewniej praktyka saska, ponieważ równocześnie także Francya i przedewszystkiem Belgia reklamowały bardzo mocno przeciw wykładowi pruskiemu. Także austriackie poselstwo w Berlinie otrzymało — jak słychać — polecenie, ażeby bronilo jak najusilniej interesu przemysłu krajowego.

Kreuztg. zaprzecza twierdzeniu dzienników, jakoby druga depesza francuzkiego ministra pana Drouyna była adresowana do francuzkiego ambasadora w Berlinie pana *Benedettego*, i powiada, że odnośne oświadczenia złożone zostały nie w depeszy lecz ustnie, a p. *Benedetti* był podówczas jak i dziś jeszcze nieobecny.

Dzienniki angielskie ogłaszają *korrespondencję* między posłem amerykańskim i lordem John Russellem *względem wynagrodzenia*, jakiego żądają Stany zjednoczone od Anglii za szkody wyrządzone ich marynarce i ich handlowi przez korsarskie okręta separatystów. Wszystkiego jest pięć listów w tej sprawie, z których obadwa ostatnie, jeden lorda Russella z 30. sierpnia, a drugi pana Adamsa z 18. września dowodzą, że sprawa ta mogła przybrać groźny charakter. Lord Russell przedstawia, że Anglia nie mogła wykluczyć z swoich portów statków korsarskich separatystów. Urzędowi prawnicy korony muszą przecież lepiej rozumieć prawa angielskie, niż p. Adams. Anglia odmawia przeto wszelkiego wynagrodzenia za szkody, zrządzone przez korsarzy separatystów, i nie może też dopuścić, ażeby sprawa ta została oddana pod sąd polubowawy trzeciemu mocarstwu. Jeżeli Anglia inaczej postąpi, narazi w każdej przyszłej wojnie neutralnych na niebezpieczeństwo. Wszelako zgadza się Anglia na mianowanie komisji, do której mają być odesłane wszystkie reklamacje pochodzące z czasów przed wybuchnięciem wojny domowej. Odpowiedź p. Adamsa z 18. września jest bardzo ostra. Poseł amerykański powiada, że uznanie południa jako strony wojującej było aktem, jakiego niedopuszcilo się przedtem nigdy jeszcze mocarstwo zaprzyjaźnione. Blokada była skutkiem, nie zaś przyczyną tej polityki Anglii. „Posłałem — mówi pan Adams — rządowi mojemu projekt komisji, i spodziewam się, że Anglia nie zrobiła żadnej propozycji, którejby Ameryka przyjąć nie mogła.“ Wreszcie kończy pan Adams zapewnieniem, że opinia publiczna w Ameryce spodziewa się, że między obydwoimi rządami nastąpi lepsze porozumienie się.

Szwedzki dziennik *Posttidning* ogłosił niedawno długi artykuł o *projektach skandynawizmu*, który sprawił niemałe wrażenie w świecie politycznym, zwłaszcza że przypisywano mu poniekąd źródło urzędowe. Z tego powodu oświadcza teraz gabinet sztokholmski w tym samym dzienniku: „że obcemi mu są wszelkie roz-

prawy ogłoszone o skandynawizmie, i że mianowicie przedrukowany w *Faedrelandet* artykuł z *Posttidning* względem założenia państwa skandynawskiego z przymierzem z Niemcami i Anglią dla przeszkodzenia rozszerzenia potęgi Rosyi i Francyi — nie jest wcale urzędowy.“

Pogłoska utrzymuje, że rząd *washingtonski* dowiedziawszy się, iż Cesarz Napoleon organizuje dalsze wojska dla Meksyku, wysłał do Paryża depeszę z oświadczeniem, że gabinet washingtonski nie dozwoli Francyi żadną miarą wysyłać świeże wojska do Meksyku, gdyż dalsza interwencja Francyi w Meksyku mogłaby spowodować groźne nieprzyjemności między obydwoimi rządami. Została też ogłoszona urzędowa korespondencja między Sewardem i Daytonem względem Meksyku. Seward pisał jeszcze w lutym 1864, że nie uzna Cesarza Maxymiliana.

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 15. października. (*Nowiny dworu.*) *Najjaśn. Pan* przybędzie dziś zrana o godzinie 5½ w towarzystwie Wielk. Księcia tokańskiego *Leopolda* do dworca kolei w Penzingu, a potem uda się do Schönbrunnu. O godzinie 10. przed południem przybędzie Jego Mość Cesarz do Wiednia, i będzie przyjmować najprzód Jego cesarzew. Mość Arcyksięcia *Karola Ludwika* a potem panów ministrów. W poniedziałek przed południem będzie *Najjaśn. Pan* zacząwszy od godziny 10tej udzielać powszechnych audyencji, do których zapisało się do 100 osób.

Jego cesarzew. Mość Następca tronu Arcyksiążę *Rudolf* przybył wczoraj po południu o godzinie 4½ w towarzystwie pierwszego ochmistrza swego pułkownika *Latour*, i z całym bawiacym w Ischlu dworem do dworca kolei w Penzingu, gdzie pomimo słotnego powietrza oczekiwała *Najjaśn. Pani* przybycia swego najdostojniejszego syna.

Jej cesarzew. Mość Arcyksiążna *Elżbieta* odjechała wczoraj po południu o godzinie 1½ pociągami do Berna. Przedwczoraj po południu o godzinie 2. odwiedzały Ich cesarzew. MM. Arcyksiążny *Elżbieta* i *Teresa* grobowiec w Kapucynów. U wnijszcia przyjmował ich Ojciec gwardyan, i odprowadzał do kruchy, gdzie damy modliły się u trumny Arcyksiążny *Hildegardy*, i ozdobiły ją świeżemi kwiatami.

Hiszpania.

(*O krwawych wypadkach w Saragossie*) w dn. 3. października piszą z Madrytu do czasopisma *Hon*: Już dn. 2. b. m. liczne tłumy ludu zgromadzały się na placach tudzież na promenadzie Santa-Eugracia, domagające się groźnie znizienia podatku konsumcyjnego. Udało się jednak rozprószyć zgromadzenie. Nazajutrz powtórzyło się to samo, a gdy środki użyte wczoraj dla rozprószenia pospólstwa okazały się bezskutecznymi, wyruszył komendant na czele wojska i wyznaczył ludowi termin do spokojnego rozejścia się. Po upływie terminu, gdy ludność z placów nie ustąpiła, wojsko dało ognia w powietrze. Lud odpowiedział strzałami z trzech punktów, poczem dano drugą salwę w sam środek zbiegowiska, a gdy i ta nie skutkowała, dalszej przemocy użyć musiano. Poległo 15 osób, 9 raniono. Poległo także kilku żołnierzy. W domach, z których strzelano na wojsko, zakwaterowano żołnierzy. *Hon* utrzymuje, że znosi się na dalsze krwawe wypadki. Dzienniki niezawisłe przypisują winę tego wszystkiego prezydentowi ministrów O'Donnellowi i nazywają go drugim *Narvaezem*.

(*Cholera w Madrycie*) grasuje straszliwie od dni kilku. Między ludnością panuje strach paniczny, i kto może ucieka. Liczba tych, którzy przed cholera uciekli dawniej do Madrytu z innych okolic Hiszpanii, wynosi 70.000. Z pomiędzy nich cholera zabiera najwięcej ofiar, jak niemniej z pomiędzy tych, co przepędziwszy lata na wsi, teraz do Madrytu wrócili. Dawny minister spraw zagranicznych F. Pachaco i minister marynarki Santa Cruz y Blasco także zmarli na cholere. Władze czynią co tylko jest w ich mocy. Szkoły zamknięto i z więzień wypuszczano osoby skazane za cięższe przestępstwa. Królowa dowiedziawszy się, jakie spustoszenie zrzęda zaraza w Madrycie, chciała tam czempredzej powrócić, ale rada ministeryalna sprzeciwiła się temu. Giełda madrycka z powodu cholery jest prawie zamknięta.

Anglia.

Londyn, 12. października. (*Korespondencja dyplomatyczna między lordem Russellem a posłem Stanów Zjednoczonych północnej Ameryki.*) Dziekaniki angielskie ogłosiły korespondencje między posłem amerykańskim a lordem Russellem względem wynagrodzenia, które Stany Zjednoczone żądają za szkody przez korsarzy dawnych separatystów wyrządzone. W ogóle pięć listów z je-

dnej i drugiej strony pisane zostały, ostatni lorda Russela z dnia 30. sierpnia i poła amerykańskiego p. Adams z dnia 18. września wykazują dokładnie, jak sprawa ta stoi. Lord Russel oświadcza, iż rząd angielski nie mógł zamknąć portów swoich przed statkami korsarskimi południowych Stanów. Prawnicy korony angielskiej rzecz tę lepiej znać muszą niż p. Adams. Anglia zatem odmawia wszelkiego wynagrodzenia za szkody zrządzone przez korsarzy amerykańskich, i nie może też na to zezwolić, ażeby sprawa ta trzeciemu jakiemu mocarstwu do pojednania przekazana została. Gdyby Anglia inaczej sobie postąpiła, to w każdej przyszłej wojnie wystawiłaby neutralnych na niebezpieczeństwo złamania neutralności. Anglia jednak zezwała, ażeby wysadzona była komisya względem rozpoznania wzajemnych pretensyi z czasów wojny domowej amerykańskiej. P Adams odpowiedział na list ten pod dnem 18. września w tonie bardzo ostrym. Twierdzi, iż uznanie Południowców za mocarstwo wojujące było czynem, jakiegoby się żadne przyjaźne mocarstwo nie dopuściło. Blokada portów separatystowskich była skutkiem, nie zaś przyczyną polityki Anglii. Projekt wysadzenia komisyi przedstawił p. Adams swemu rządowi, i wyraził w końcu, iż opinia publiczna w Stanach Zjednoczonych spodziewa się, iż między obiema rządami, angielskim i amerykańskim, do lepszego przyjdzie porozumienia.

Francya.

Paryż, 12. października. (Różne wiadomości.) Cesarz, Cesarzowa i Cesarzewicz, książę Joachim i księżna Anna Murat przybyli dziś w południe i udali się do małego dworca drogi żelaznej do Ivry, udając się do Saint Cloud bez wstąpienia do Paryża. W Tuileryach gości obecnie młody Król portugalski ze swoją również młodą małżonką, z okien pawilonu Marsan przypatrują się ruchowi na ulicy Rivoli i w ogrodzie tuileryjskim. Królestwo Ich Mość portugalscy są w najściślejszym inkognito; dziś oczekują ich w operze włoskiej. Nie potwierdziło się dotąd, ażeby książę Napoleon przybyć miał do Paryża dla odwiedzenia dostojnych swych krewnych. — Publiczność, a mianowicie publiczność giełdowa, bardzo jest z tego kontenta, że Cesarz przybył do Paryża i znów objął ster rządu. W ostatnich dniach kółka finansowe bardzo były niezadowolone z nieobecności Cesarza, i miano nawet dać o tem znać w Biarritz. Dwór cesarski do dnia 4. listopada w Saint Cloud zabawić ma, poczem przeniesie się do Compiègne. — Na wczorajszym nabożeństwie żałobnym za generała Lamoricière w kościele świętego Tomasza z Akwinu uderzyła nieobecność Arcybiskupa paryzkiego, i różnie o tem mówiono. — Hr. Walewski zanim się uda do Włoch, odwiedzić ma chorego swego przyjaciela hrabiego Ornano. — Zapas gotowizny w banku zmniejszył się o 35 milionów franków. — *La France* słusznie przeciwko temu powstaje, że Wiktor Hugo naumyślnie zjechał do Bruxeli dla kierowania przygotowaniem do kongresu studenckiego, któremu nawet przewodniczyć ma. Zgromadzenie to niedojrzałej młodzieży zajmować się ma nie tylko najważniejszymi kwestyami nauczania, ale nawet kwestyami politycznymi, kwestyą o federacyi ludów, które w programie swym zamieściło. Cóż o tem powiedzieć, że mąż takiego znaczenia i takiej powagi, jak Wiktor Hugo podobnym wybrykiem młodzieży dopomaga.

Administracya wsparcia publicznego ogłosiła sprawozdanie swoje na rok 1863. Z niego wynika, iż w Paryżu na 16 mieszkańców jeden jest biedny, wsparcie potrzebujący; 26.592 rodzin zapisane były w roku 1863 jako wsparcie roczne, 13.464 rodzin jako wsparcie czasowe odbierające. Ogólna suma wsparcia wynosiła 4.016.000 franków, z której jednak stracić wypada wydatek na służbę lekarską, który ubogim bezpośrednio nie bywa dawany, po jego strąceniu zostało do rozdziału między ubogich 3,392.336 franków, a zatem po 85 franków na jedną rodzinę, a po 19 fr. 51 centimów na każdą głowę z osobna.

W Nantes zapowiedziano na dzień 17. października nabożeństwo żałobne za duszę generała Lamoricière, które zdaje się przybierać znaczenie pewnego rodzaju demonstracyi legitymistowskiej. Biskup z Orleans, ksiądz Dupanloup, będzie miał mowę pogrzebową. O karty wodnego wstępu do katedry zgłosiło się już dwa razy tyle osób, ile katedra pomieścić może. W Nantes wystawiony ma być posąg dla zwycięzcy Abd-el-Kadera i zwyciężonego pod Castelfidardo, a rada miejska zamysła dać jednej z ulic nazwę „ulicy Lamoricière“.

Śmiertelność w Paryżu jest obecnie nadzwyczaj wielka. W dniu 10. października umarło 305 osób, zwykle zaś umiera tylko 80 do 90. Ile zaś z tej śmiertelności na karb cholery przypada, tego wiedzieć nie można, gdyż urzędowych doniesień o cholery dotąd nie było.

Włochy.

(*Oszczersztwa stolicy świętej przez „Giornale di Roma“ odparte.*) Cała osnowa artykułu *Giornale di Roma* z powodu ostatniej alokucyi papieżkiej, poprzednio telegrafem obwieszczonego, opiewa dosłownie jak następuje:

Gazeta medyolańska z dnia 4. października podała z powodu ostatniej alokucyi papieżkiej niektóre słowa dziennika *Dritto*, z których przypuścić można, iż rząd francuzki zakazał druk niektórych słów Ojcu św. przypisywanych, odnoszących się do pogrzebu marszałka Magnan. Słowa te wypowiadają na końcu, „otóż pokazuje się, na czem to zawisła zachwalona niezawisłość Papieża nawet

w rzeczach religijnych, gdy jako monarcha świecki stoi pod opieką francuzką.“

„Kłamiwa ta sentencya wywodząc uraganie się swoje z zasady zupełnie prawdziwej i powszechnie uznanej, z zasady potrzeby zupełnej i monarszej niepodległości orzeczeń Papieża, nastaje wszelako na honor stolicy świętej, która nigdy świętą wolność swoją żadnej przemocy ludzi lub rzeczy nie poświęciła, zarazem zaś narusza honor naczelnika narodu katolickiego, Francyi, która zapewne ze zgrozą odwróciła się na samą myśl takiego gwałtu.“

„Z tych powodów jedynie słowa powyższe ściągły na siebie szczególną uwagę, wśród wielu oszczerstw, które na ten temat w dziennikarstwie na stolicę świętą miotane bywają, a na które wszelka odpowiedź byłaby zbyt cenna.“

„Jesteśmy przeto upowaznieni zapewnić każdego, co takiego zapewnienia potrzebuje, że Ojciec św. tak w tym przypadku jak zawsze postąpił według impulsu własnego swego sumienia; słowa jego nie zostały ani zmienione, ani zmodyfikowane, i nikt o tem nie pomyślał, ażeby wystąpić z veto jakowem, które, jak już wiadomo, nigdyby nie było wysłuchane i wysłuchane byćby nie mogło.“

Niemcy.

(*Relacya prawnicza syndyków koronnych pruskich o prawie do sukcesyi w Księstwach szlezwickich.*) Berlińska *Prov. Corresp.* pisze o relacyi syndyków koronnych w sprawie holsztyńsko-szlezwickiej co następuje:

„Jego król. Mość zażądał, jak wiadomo, w końcu przeszłego roku od syndyków swych koronnych obszernie prawnicze sprawozdanie o wszystkich kwestyach prawnych, które pod względem posiadania Szlezwiku, Holsztynu i Lauenburga na uwagę zasługują. Rezultaty obrad złożone zostały w obszernym sprawozdaniu, starannie wypracowanem. Według przekonania syndykatu koronnego pozycja prawna Prus i Austrii w skutek traktatu pokoju z dnia 30. października 1864 roku przeważnie ma znaczenie w obec wszystkich innych kwestyj. Sprawozdanie konkluduje, iż następstwo tronu w monarchyi duńskiej uregulowane zostało ostatecznie prawem z dnia 31. lipca 1853 roku, według którego następstwo tronu we wszystkich pod bertem królewskim złączonych krajach przynależnych zostało ówczesnemu księciu Chrystianowi Szlezwicko-Holsztyńsko-Sonderburg-Glücksburgskiemu, obecnemu Królowi Chrystianowi IX. — następnie ze Król Chrystian IX. prawa swoje do tronu Księstw traktatem z dnia 30. października 1864 r. na Austryę i Prusy przelał, i że oba mocarstwa dysponując Księstwami nie mają obowiązku uwzględniania innych pretensyi do dziedziczenia tych Księstw. Z tej uchwały syndykatu koronnego wynika, że nie ma wcale powodu do bliższego roztrząsania praw do dziedzictwa poprzednio egzystujących. Na rozkaz Jego król. Mości syndyk koronny rozbił jednak prawo w mowie będące. Co do pretensyj augustenburgskich syndyk koronny doszedł do następującego wyniku: iż książę Chrystian August Augustenburgski (ojciec) umową o zrzeczeniu się praw swoich w imieniu swoim i następców swoich w dniu 30. grudnia 1852 roku z koroną duńską zawarł, zastąpił w prawie do sukcesyi w Księstwach po za Króla Chrystiana IX., że tem samem książę Fryderyk Augustenburgski nie może wystąpić z prawem, którego się ojciec jego zrzekł, a nawet po śmierci ojca swego nie może wystąpić z odrębnym prawem do sukcesyi w Księstwach.“

Królestwo Polskie.

Warszawa, 14. paźdz. (*Wylosowane listy zastawne.*) Dyrekcya główna Towarzystwa kredytowego ziemskiego podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 20. września (2. paździer.) r. b. w obec delegowanych członków komitetu Towarzystwa i właścicieli listów zastawnych, odbyło się w gmachu władz Towarzystwa publiczne losowanie listów zastawnych okresu 3. seryi I.; funduszem umorzenia bieżącego półrocza spłaconemi być mających. W losowaniu tem wyciągnięto z koła losowań numera listów zastawnych:

Lit. A	sztuk 161	na rubli sr.	483.000
„ B	„ 442	„ „	331.500
„ C	„ 736	„ „	110.400
„ D	„ 165	„ „	12.375
„ E	„ 196	„ „	5.880

Razem sztuk 1.700 na rubli srebr. 943.155

Fundusz umorzenia listów zastawnych tejże seryi w bieżącym półroczu wynosi rs. 941.850 kop. 96, z którego odtrącając rozstrzygnięte należności przypadającej za list zastawny lit. A nr. 253 w dniu 20. marca (1. kwietnia) 1865. r. na ostatku wylosowany, w kwocie rs. 881 k. 76½, pozostaje funduszu rs. 940.969 k. 19½, a że wylosowano listów zastawnych jak wyżej na rs. 943.155, zatem na list zastawny lit. A nr. 142.590 niedostaje funduszu rs. 2.185 kop. 80½, która kwota dopiero funduszem umorzenia następnego półrocza spłaconą zostanie. Drukowany wykaz numerów listów zastawnych 3. okresu, seryi I. w dniu 20. września (2. paździer.) r. b. wylosowanych, przesłanym jednocześnie zostaje wszystkim dyrekcjom szczegółowym Towarzystwa kredytowego ziemskiego, tudzież władzom rządowym administracyjnym i sądowym w Warszawie i na prowincyi urzędującym, niemniej rejentom w guberniach i okręgach urzędującym. Dyrekcya główna wzywając niniejszem posiadaczy listów zastawnych wylosowanych, w powyższym wykazie wyszczególnionych, ażeby po odbiór przypadającej za nie należności zgłaszali

nie do kasy Dyrekcyi głównej poczynając od dnia 10. (22. grudnia) r. b., — objaśnia zarazem: że listy zastawne w dniu 20. września (2. paźdz.) r. b. wylosowane, składane być winny do zapłaty z pięciu kuponami, wartość bowiem brakujących kuponów, z kapitału listem zastawnym objętego, jako po wylosowaniu nie procentującego, potrąconą zostanie. Oznajmia także dyrekcyja główna, że do wyżej wzmiankowanego wykazu listów zastawnych 3. okresu, seryi I. w d. 20. września (2. paźdz.) r. b. wylosowanych, dołączone zostały dwa oddzielne wykazy, jako to: a) wykaz tych wszystkich listów zastawnych i kuponów 3. okresu, w miejsce których duplikaty już wydane zostały; b) wykaz wszystkich zakwestyonowanych do dnia 8. (20.) września r. b. listów zastawnych i kuponów 3. okresu w miejsce których duplikaty są zażądane. Wykazy te obejmują wszystkie listy zastawne i kupony dotąd kwestyonowane lub umoznzone, na listach zaś i kuponach wykazami temi objętych żadna kwestya po dzień dzisiejszy nie ciąży i wypłata tak za wylosowane listy zastawne jak i kupony ubiegłe bezzwłocznie jest dopełniana. Wszystkie trzy wymienione powyżej wykazy numerów listów zastawnych 3. okresu razem oprawne, można każdego czasu nabywać u szwajcara gmachu Towarzystwa kredytowego w Warszawie, po cenie kopiejek dwie nr. 2 za egzemplarz połączonych wykazów. — P. o. prezesa, generał-lejtnant, w zast. **Klimaszewski**. — Pisarz, **Iżycki**.

Rosya.

(Wyroki.) **Ruski Inwalid** ogłasza następujące wyroki: 1) W sprawie wytoczonej przed sądem wojennym przeciwko Franciszkowi **Chruszczewskiemu**, dymisjonowanemu sztabs-rotmistrzowi, wieku lat 50, we wsi Jastrebincach w powiecie lipowieckim zamieszkałemu, zapadła confirmacja dowodząca wojskami okręgu wojennego kijowskiego, na mocy której, pomieniony Chruszczewski, po pozbawieniu go szlachectwa i wszelkich praw stanu, oraz rang i medalów, skazany został na osiedlenie w Syberji, a majątek jaki do niego należy lub kiedyś należeć może, ma być skonfiskowany. — 2) Oddany pod sąd wojenny radca tytularny **Gabryel Chruszczewski**, były komisarz rewizyjny powiatu krzemienieckiego, wieku lat 60, za różne bezprawia na korzyść buntowników, skrywanie kilku ich przestępstw w roku 1863, fałszywe doniesienia, zaproponowane wyprowadzenie wojska z miejsca, w którym obecność buntowników w czasie rokoszu była potrzebna i inne przestępstwa, confirmacja dowodząca wojskami okręgu wojennego kijowskiego, z d. 11. sierpnia r. b., skazany został, po pozbawieniu rang, medalu i wszelkich praw stanu, na zesłanie do ciężkich robót w twierdzeniach Syberji, na lat ośm.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 6. października. (Różne wiadomości.) Prócz koszar i szpitali nie masz w Księstwach prawie żadnych budynków własnością skarbu będących, dlatego też ministerya spraw zewnętrznych, wewnętrznych, sprawiedliwości, sąd kasacyjny, izba obrachunkowa i t. d. umieszczone są w budynkach prywatnych, z których rząd płaci przeszło 200.000 piastrow czynszu rocznego. Pan **Crezulesco**, prezes rady ministrów i minister finansów, chcąc oszczędzić, lub przynajmniej zmniejszyć wydatek ten proponował na ostatniej radzie ministrów wystawienie wielkiego budynku wspólnego dla powyższych dykasteryj. Rada ministrów wniosek ten przyjęła i upoważniła p. **Crezulesco** do umówienia się pod tym względem z jaką spółką spekulacyjną, któraby deponować mogła kapitał do budowy potrzebny, a kapitał ten zwróconoby jej na drodze amortyzacji. Pan **Crezulesco** miał już znaleźć przedsiębiorcę, który miałby zrobić plan budynku wystawić się mającego. Książę **Kuza** zaś twierdził uchwałę rady ministrów. — W miejsce redakcyi urzędowego „Monitora“, która dotąd należała do ministerstwa spraw wewnętrznych, teraz zaś puszczona została w antreprzyję prywatnej osobie, minister postanowił zaprowadzić dyrekcyę spraw drukowych z dotacją 67.000 piastrow. Dyrekcyja ta składać się ma z dyrektora, dwóch sekretarzy i szefa kancelaryi. Nowo zaprowadzona rada oświecenia odbyła pierwsze swoje posiedzenie w ministerstwie wyznań religijnych, ułożyła regulamin swego postępowania i zajmowała się redakcyą programu dla szkół publicznych. — Pomimo wielu zażaleń ze strony publiczności poczta austriacka nie przejawia prowadzić listy, gazety i pakiety statkami parowymi po Dunaju. Z tego powodu poczta przychodzi nieregularnie i późno, zwłaszcza przy mgłach i małej wodzie na Dunaju. Pojąć nie można, dlaczego urząd poczty nie uwzględni życzeń publiczności, ekspedycyony poczty regularnie przez Siedmiogród. Dotychczasowe postępowanie naraża pocztę austriacką na niechęć nie tylko Wołochów, lecz nawet i samych poddanych austriackich.

Tureya.

Konstantynopol, 4. paźdz. (Różne wiadomości.) Sprawa wakufów czyli dóbr kościelnych tureckich zajmuje bardzo ludność mahometańska. Ulemowie odrzucili wszystkie transakcyje jakie wielki wzyr proponował, przyjęto tylko propozycyę względem pogorzelników. Według tej propozycyji pogorzelnicy mogą wystawiać nowe domy na gruncie do Moszei należącym; domy te są ich dziedzictwem, lecz duchowieństwo tureckie pozostanie właścicielem gruntu. — Konwensya renty ottomańskiej wstrzymana została. Rząd jest w tak wielkim anbarasie pieniężnym iż zawiera pożyczkę na 12 od sta. —

Daud Basza wrócił w dniu 4. b. m. do Syrii i wziął ze sobą kozaków tureckich, których mu rząd pozwolił zorganizować. — Nowy poseł angielski, lord Lyons, oczekiwany jest w dniu 7. b. m.: dawniejszy poseł, sir H. Bulwer, udaje się z Konstantynopola wprost do Nicei.

Ameryka.

(Dekret względem osiedlenia się przybyszów w Meksyku.) Cesarz **Maxymilian**, aby ułatwić przybyszom możność osiedlenia się w Meksyku, wydał w tym względzie dekret z 9 artykułów złożony, który według *Monitora* opiewa jak następuje:

Art. 1. Meksyk stoi otworem dla przybyszów wszelkich narodowości.

Art. 2. Będą mianowane płatne przez państwo agencye, których zadaniem będzie sprowadzać przybyszów, lokować ich na wyznaczonym gruncie, i osiedlenie się ułatwiać im wszelkimi możliwymi środkami. Te agencye będą otrzymywały rozkazy za pośrednictwem osobnego komisarza cesarskiego, któremu minister robót publicznych komunikować będzie wszelkie postanowienia dotyczące przybyszów.

Art. 3. Każdy przybysz otrzyma autentyczny akt zabezpieczający posiadanie nadanego gruntu z udowodnieniem że grunt ten nie jest żadną hipoteką obciążony.

Art. 4. Nadana posiadłość wolna jest w pierwszym roku od podatków i opłat permutacyjnych; co do tych ostatnich jednak wolna jest tylko przy pierwszym przeniesieniu.

Art. 5. Przybysze osiedlając się w kraju jako koloniści, mogą się naturalizować.

Art. 6. Wolno im przyprowadzać z sobą robotników w jakiegokolwiek liczbie i jakiegokolwiek rasy, ci jednak zostawac będą pod opieką osobnego regulaminu.

Art. 7. Przybysze nie opłacają żadnego cła od swoich rzeczy, bydła, nasion, narzędzi i maszyn rolniczych.

Art. 8. Uwolnieni są na lat pięć od służby wojskowej, mogą się jednak urządzić milicyą dla obrony swojej własności i pól sąsiednich.

Art. 9. Przybyszom zabezpiecza się wolność wyznania na podstawie organicznych statutów cesarstwa.

MONITOR.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Wybór komitetu w sprawie wydzierżawienia akcyzy. 2) Wniosek radnego p. **Chilińskiego** o wysłanie deputacyi do Jego Excelencyi pana ministra stanu. Spr. radny p. **Dr. Rayski**. 3) Kilka pomniejszych spraw naglących, do załatwienia przez jednego referenta naznaczonych. Spr. radny p. **Jabłoński**. 4) Projekt statutu gminnego dla miasta Lwowa. Spr. rady p. **Dr. Rayski**.

(Pożary.) W **Lutowiskach** w powiecie Starosolskim spaliły się d. 27. z. m. 2 stodoły włościańskie ze zbożem. Szkoda wynosi około 1041 złr. w. a. Ogień powstał przez nieostrożność.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Złoczów, 10. października. Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w II. połowie z. m. były następujące na targach w obwodzie Złoczowskim.

	miękkie targ											
	Busk	Kamionka strumilowa	Sassów	Zalozie	Zhorów	Złoczów						
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.						
waluta austriacką												
Mec pszenicy	3	30	3	90	3	50	3	50	3	61		
„ żyta	2	40	2	90	2	80	2	50	2	60		
„ jęczmienia	2	15	1	80	1	70	2	1	75	1	57	
„ owsa	1	15	1	90	1	90	1	1	1	8		
„ hreczki	2	20	2	90	2	80	2	50	2	72		
„ kukurudzy		
„ ziemniaków	1	20	.	80	.	70	.	75	.	80	1	31
Cetnar siana	.	80	.	90	1	.	1	.	1	40	1	12
„ węgry
„ nasienia konieczn
Sąg drzewa twardego	7	60	4	80	3	50	7	55	7	5	60	
„ miękkiego	6	40	3	50	2	50	5	27	6	4	50	
Funt mięsa wołowego	.	14	.	10	.	11	.	12	.	10	11	
Mas okowity	.	35	.	.	.	48	.	40	.	40	50	

Ostatnia poczta.

Frankfurt, 14. października. Według telegramu w *Frank. Jour.* z Karlsruhe, nie podlega już żadnej wątpliwości mianowanie dotychczasowego posta badeńskiego w Wiedniu, barona **Edelsheima**, następcą ministra barona **Roggenbacha**.

London, 15. paźdz. Dzisiejszy *Observer* zapewnia stanowczo, że Ameryka północna nie uzna Cesarza **Maxymiliana**, dopokąd **Franco** i obecne najemne wojska zajmować będą Meksyk.

Hamburg, 15. paźdz. Podług doniesienia z *Kieler Ztg.* wstąpił Książę Augustenburgski wczoraj po raz pierwszy na ziemię Szlezwiku, jadąc w odwiedziny do Księcia Karola Glücksburgskiego, brata Króla duńskiego do Karlsburga; w przejeździe witano go z wielką radością w Eckernförde i w Borbye.

Kopenhaga, 15. października. Szlezwicko-holsztyński delegat do międzynarodowej komisji finansowej odjechał bez porozumienia się, ponieważ niezgadzał się z założonemi warunkami.

Bukareszt, 14. paźdz. Minister spraw zewnętrznych p. Balanesko, otrzymał dymisję, a w miejsce jego mianowany został Odobesko. Książę Kuza jest jeszcze chory, ale lekarze uznali, że nie zagraża mu już żadne niebezpieczeństwo.

Nowy York, 4. października. Gubernator stanu Mississippi postanowił odesłać sprawę uwolnionych murzynów do sądów cywilnych. Konwencja w Connecticut odrzuciła w poprawce swobody murzynów. — Romero, poseł Juareza w Washingtonie oświadcza, że nie ma żadnego pełnomocnictwa do werbowania oficerów i żołnierzy do służby meksykańskiej.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 16. października.

Hotel George: PP. Hr. Potocki Stanisław, ces. ros. nadworny komiuszy, z Warszawy. — Br. Czechowicz Miecz., z Jackówki — Stourda Jerzy i Casso J., z Moldawy.

Hotel europejski: Czajkowski Mikołaj, z Medwedowic. — Brasol Paweł, z Charkowa. — Jordan Kaz., z Kuńkowic. — Wszelaczyński Kajetan, z Kupczyniec.

Hotel Langa: Buchenthal Mik., z Rogosześci. Hotel angielski: Hr. Lanckoroński Teodor, z Tartakowa. — Borowski Jan, z Limanowy. — Łucki Adam, z Sarn.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 16. października.

PP.: Hr. Gldofredi Jerome, c. k. pułkownik, do Pesztu. — Hr. Dzeduszewski Juliusz, do Jarzewic. — Br. Bamberg Wiktor, c. k. major, do Brzeżan. — Buznic Mik., do Besarabii. — Jendrzewicz Alex., do Czaplów.

THEATRE.

Dziś (przedstawienie niem.) „Marie oder die Tochter des Regiments,” opera komiczna w 2 oddziałach.

Dziś w ujeżdżalni p. Leśniewicza *Świetne przedstawienie* wyższej sztuki jeźdźstwa, tresowania koni, gymnastyki i t. d.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 16. października 1865.

Godzina	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza według wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	326.75	+ 6.7	88.1	południowy sł.	pochmurno
2. god. po poł.	326.31	+ 8.4	82.9	zachodni	"
10. god. wiecz.	326.59	+ 6.6	91.2	"	"

Kurs Lwowski.

	gotówką		towarem	
	zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski	5	14	5	19
Dukat cesarski	5	17 1/2	5	22 1/2
Półimperyal zł. rosyjski	8	94	9	05 1/2
Rubel srebrny rosyjski	1	68	1	70 1/2
" papierowy rosyjski	1	41	1	42
Talar pruski	1	61	1	63
Polski kurant i pięciozłotówka	—	—	—	—
Galic. listy zastawne w. a. za 100 zł.	67	39	68	01
" " " " k. za 100 zł.	70	70	71	29
Galic. obliagacje indemnizacyjne	70	21	70	86
5% Pożyczka narodowa	70	45	71	15
Akcyje gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	189	25	191	25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 16 października.

	złr.	kr.
5% Metaliki	66	70
5% pożyczka narodowa	71	85
Losy z 1860 roku	85	30
Akcyje banku wiedeńskiego	775	—
" " kredytowego	168	10
London, 10 funtów szterlingów	108	90
Srebro	108	50
Dukat pojedynczy	5	22 1/2

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 14. października.

1. Błąg publiczny. (Za 100 zł.)		2. Stan obliag. domestykain.		3. Akcyje. (Za sztukę.)	
	pien. towar.		pien. towar.		pien. towar.
A. Państwa	62.—	62.15	Kar., Krainy i Wyb.	88.50	92.—
W austr. wal. po 5%	62.—	62.15	Węgier	71.25	71.75
" " bez kuponów	—	—	Banatu Tem.	70.—	70.50
zwrotny po 5%	98.50	99.—	Kroacyi i Slawonii	72.—	73.—
Z pożyczki narod. z proc.	—	—	Galicji	70.—	70.75
od stycznia do lipca po 5%	71.50	71.70	Siedmiogrodu	66.50	67.—
od kwiet. do paźd. po 5%	71.50	71.60	Bukowina	68.50	69.—
Pożyczka w srebrze z 1864	—	—	Z Klauzula wylos. w r. 1867	68.75	69.—
roku zwrotna w 5 latach	76.—	76.50	Banat Temesz.	67.90	68.10
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—	—	Lomb. wen. pożycz. z r. 1859	89.—	91.—
Metaliki po 5%	66.50	67.—	" " " " po 5%	—	—
Metaliki z proc. od maja do	—	—	" " " " 4%	54.—	55.—
listopada po 5%	67.30	67.40	" " " " 3 1/2%	—	—
dtto. po 4 1/2%	58.50	58.60	" " " " 2 1/2%	—	—
dtto. " 4%	52.—	52.50	" " " " 2%	27.—	27.50
dtto. " 3%	39.—	39.50	" " " " 1 3/4%	—	—
dtto. " 2 1/2%	33.—	35.—			
dtto. " 1%	13.—	13.20			
Przez. do wyl. z r. 1839	—	—			
całe losy	139.—	139.50			
Przez. do wyl. z r. 1839	—	—			
pięta część losów	136.—	137.—			
Przez. do wyl. z r. 1854	81.—	81.50			
Przez. do wyl. z r. 1860	—	—			
po 100 zł.	85.70	85.90			
Przez. do wyl. z r. 1860	—	—			
po 100 zł.	92.20	92.40			
Pożyczka r. 1864 (z premią)	—	—			
po 100 zł.	76.70	76.90			
Intenty Come po 42 lir. aust.	18.—	18.25			
Wylos. obl. dawn.	60.—	61.—			
dlugu państ.	58.—	58.50			
" " " " 4 1/2%	58.—	58.50			
" " " " 4%	51.—	52.—			
" " " " 3 1/2%	45.—	45.50			
" " " " 3%	—	—			
Przez. do los. obl.	57.—	57.—			
dawn. dlugu państ.	51.—	51.—			
z proc. w kraju	44.—	45.—			
" " " " 2 1/2%	39.—	40.—			
" " " " 1 3/4%	39.—	40.—			
dtto. z procent.	71.50	72.—			
za granicą	67.25	67.75			
" " " " 2%	60.—	60.50			
B. Krajów koronnych.	—	—			
Nizszej Austrii	82.—	83.—			
Wyz. Aust.	82.—	83.—			
Salzburg	89.—	91.—			
Czech	88.—	90.—			
Morawii	79.—	80.—			
Szlaska	87.—	88.—			
Styryi	85.—	85.50			
Tyrolu	—	—			

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)		5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.		6. Kurs złota.	
	pien. towar.		pien. towar.		pien. towar.
Banku	—	—	6let. z r. 1857 po 5%	—	—
narod.	—	—	10let. „ 1857 po 5%	104.—	104.50
w r. k.	—	—	przeznaczone do	—	—
			los. po 5%	92.70	92.90
Banku	—	—	na 12 m. 5%	—	—
narod.	—	—	przezn. do losow.	—	—
w w. a.	—	—	w w. a. (wania po 5%	88.30	88.50
Gal. Tow. kred. w w. a.	—	—	Gal. Tow. kred. w w. a.	—	—
po 4%	67.—	67.75	Węgier. Towar. ziemskie	—	—
Węgier. Towar. ziemskie	—	—	po 5%	77.75	78.25
po 5%	77.75	78.25			
Kolej Elzbiety po 5% za	—	—			
100 zł. m. k.	97.50	98.—			
detto detto w sreb. opr	—	—			
za 100 zł. w. a.	81.25	82.25			
Emis. z r. 1862 za 100 zł.	—	—			
wal. aust.	75.—	76.—			
Tow. austr. kol. państwa	—	—			
po 500 fr.	109.—	110.—			
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	100.50	101.—			
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—			
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.50	89.—			
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.—	79.50			
Uprzyw. czeska kol. zach.	—	—			
po 500 zł. w. a. (w srebrze)	—	—			
za 100 zł.	85.—	85.50			
Połud. półn. kolej kom. po	—	—			
5% za 100 zł.	76.—	77.—			
Kolej gal. Karola Ludwika	—	—			
po 300 zł. w. a. (w srebrze)	—	—			
po 5% za 100 zł.	90.—	90.50			

Obligacje indenu. po 5% za 100 zł.